

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto amos egyptio abbate. Cap[itulum]. vi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

nes a rñis cessabant. Qd dñ gētilēs s̄tute sc̄ti fieri cognouissent: saturninū comp̄hēsus i arce capitolij statuit cōpellentes ad imolādū: q̄ dñ nisi vni deo se imolaturū assereret: fure ab vno capite tauri latera alligātes: q̄ ad imolandum ductus fuerat. ab alio s̄o pedes sancti vincētes stimulatū taurum per scalas precipitant. Qui sanctus sibi alligatum post se trahens per capitolij grad̄ eliso capite crebroq̄ ex cussō xp̄i martyrem fecit. Eius corpus occulte propter metum gentiliū due christiane femine sepelie runt: quod postmodum a successoribus sancti martyris honorifice tumulatum est. passus est autem tempore decij. iij. kalen. decembris.

De sancto amos egyptio abbate. Cap. vi.

Amos egyptus flo

ruit tpe. Cōstātinū magnū: de q̄ refert Sozomen? p̄mo h̄storie tripartite: q̄ inuit? ip̄e parētib? cogētib? duxit v̄toē: nec tñ eaz exper? fuit. Nā p̄mo die nuptiarū sol? cū sola in thalamo: dñ sibi s̄ginitatē laudaret eā ad s̄ginitatē suādā induxit: vñ r̄ abo s̄ginitatē vouētes i singlis cubilib? separtis dormierit annis xvij. demū cōi voto abinuitē diuisi sunt: ip̄e q̄ mulieri domū propriā cōcessit: r̄ ad heremū properauit. Atq̄ in mōre nitie. xxiij. annis permāsit heremiticā vitā. ducēs: de quo refert Hieronymus in vitis patrū: q̄ apud thebaidē fuerit pater trium milia monachorū. Dum autē amos cum discipulo suo theodoro sterages ad flumē deuenisset: dum alter alterū nollet nudū videre mādauit discipulo ad horā secedere. Et dñ se s̄p̄m etiā nudū videre paueret: diuina virtute ad aliā partē fluminis translat? est. De quo discipul? trāsicens mirat? qz nec vestē nec pedes infusus haberet aduertit miraculū: ad iurat? a magistro: vt illud q̄ dñ viuere nemini reuelaret. Hic filiū hoīs q̄ bonē rapuerat: quē canis radicib? momorderat: postq̄ pater bouē restituit a morzu canis rabidi liberauit. Cū autē latrōes panē quopescēbat eidē auferret: duos dracōes eductos ex antro ad custodiā celle misit. Sed veniētes fures r̄ dracōes vidētes p̄ timore q̄si mortui ceciderūt: q̄s ip̄e erēs s̄fortās crexit r̄ ad penitentiā puocauit: optimosq̄ cūctoz monachos effecti. Eodē etiā tpe dñ draco alt? inmanis regionē vastaret r̄ multos pimeret: oblatū sibi puerū ex solo visu bestie extinctū suscitauit: r̄ diaconē oratiōe de atro educit: in duas pres discerptū occidit. Cui? aiā cum gloria ad celum tendētē antonius abbas longe postus vidit r̄ discipulis nūciauit: notatōq̄ die r̄ hora repertū est amonē eodē tēpore a corpore migrauisse: q̄euit in christo die. iij. kalendas decembris.

De sancto pafnutio abbate. Cap. viij.

Pafnutius

abbas heremi cul tor vltimiq̄ deserti in regione heraclee: cū esset angelice vite orator decem: vt sibi reuelaret cū sanctorum bene viuentium similitudo haberetur. Cui angel? reuelauit: q̄ similitudo ipse esset symphoniacō cuiusdam in ciuitate cantando victum querenti. Ad quē sc̄tus admirās accessit: r̄ eū repertū secreto de suauitate quesuit. Qui r̄ndit se fuisse p̄donē: r̄ ex illo statu ad officiū ioculatoris venisse: nisiq̄ sibi hoī consecrū: nisi q̄ aliquādo virginē deo consecratā a se r̄ collegis raptā: dñ cererē de florare vellēt ab eis eripuit: r̄ noctu eā domū intactā reduxit. Et alia vice mulierē p̄fuga in heremo repertā: dñ quo tenderet quesuisset: r̄ illa virū cū filiis p̄ficali debito carceratos r̄ flagellis afflictos r̄ndisset se etiā eadē cā p̄quiri ob id q̄ fugere r̄nduo: sine cibo: pacto asserere ipse illā ad antrū suū ducēs refecerat: r̄ trecetos solidos pro viri r̄ filioz redēptione sibi dederat. Que illo p̄cio dato vix r̄ filios d̄ carcere eduxerāt: qd audies pafnuti? r̄ nihil ferate fecisse p̄ restās dñ sibi a deo reuelata hoī retrulit: ille abbatē ad heremū secut? i meli? vitā mutauit cui? aiā ab āgelis in cellū deferri post modicū tps sc̄tus cōspexit pafnuti? Ceterū idē qd pius q̄rēs a deo sibi reuelari p̄ āgelū edoceret se fore simile tali p̄mario ciuitatis. Ad quē sc̄tus venies eūq̄ de ip̄ius sanctitate secrete req̄rēs dixit ille se habere v̄toē eū q̄ annis triginta cōtinuerat eāq̄ nūq̄ nisi affectiōe sobolis p̄mis rēporib? cognouisse: ex qua trib? susceptis filiis abide in castitate p̄māserāt: hospite nūq̄ dimiserat: nec paupere sine cibo vel alia stipe licētia uerat: cōtra iusticiā nūq̄ iudicauerat: r̄ discordes p̄virib? ad concordia reduxerat: q̄ audies pafnuti? reuelata sibi a deo narrat. Illeg? relicto seculo abbatē ad heremū secut? ē: veniētesq̄ ad flumē p̄fundū trāsierūt: ita vt vnda vix genuā p̄rigeret. Cui? dñ sc̄tus cellā i heremo designasset: illeg? a vite p̄fectoris apicē ascendisset post modū aiā illi? ad celos deferri ab angelis eidē patri reuelat. Cū pafnuti? s̄o h̄is a deo petita: tertio quesuit. Cui? reuelat ip̄m esse simile mercatorū ad se veniētī. Cui? supra occurrens nullo ab eo amplī? q̄sito visa r̄ audita narrauit. Itēq̄ statū p̄ famulos mādato vt merces ad v̄bē declaras r̄ cetera sua bona pauperib? erogaret: cui? abbatē mansit in heremo: qui etiā breuitēpore ad celestia migravit. Pafnutius vero in extrēmīs constitut? admonuit fratres: neminē etiā peccatorē vel cuius vis status contēnendū premissas tres referens visiones: qui etiā in pace quieuit. iij. kal. decembris videntib? presbyteris